

Universal Declaration of Human Rights - Greek (polytonic)

© 1996 – 2009 The Office of the High Commissioner for Human Rights

This HTML version prepared by the *UDHR in Unicode* project, <http://www.unicode.org/udhr>.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΓΙΑ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

10 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1948

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

Ἐπειδὴ ἡ ἀναγνώριση τῆς ἀξιοπρέπειας, ποὺ εἶναι σύμφυτη σὲ ὅλα τὰ μέλη τῆς ἀνθρώπινης οἰκογένειας, καθὼς καὶ τῶν ἴσων καὶ ἀναπαλλοτρίωτων δικαιωμάτων τους ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιο τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης στὸν κόσμο.

Ἐπειδὴ ἡ παραγνώριση καὶ ἡ περιφρόνηση τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου ὁδήγησαν σὲ πράξεις βαρβαρότητας, ποὺ ἐξεγείρουν τὴν ἀνθρώπινη συνείδηση, καὶ ἡ προοπτικὴ ἑνὸς κόσμου ὅπου οἱ ἄνθρωποι θὰ εἶναι ἐλεύθεροι νὰ μιλοῦν καὶ νὰ πιστεύουν, λυτρωμένοι ἀπὸ τὸν τρόμο καὶ τὴν ἀθλιότητα, ἔχει διακηρυχθεῖ ὡς ἡ πιὸ ὑψηλὴ ἐπιδίωξη τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐπειδὴ ἔχει οὐσιαστικὴ σημασία νὰ προστατεύονται τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα ἀπὸ ἕνα καθεστῶς δικαίου, ὥστε ὁ ἄνθρωπος νὰ μὴν ἀναγκάζεται νὰ προσφεύγει, ὡς ἔσχατο καταφύγιο, στὴν ἐξέγερση κατὰ τῆς τυραννίας καὶ τῆς καταπίεσης.

Ἐπειδὴ ἔχει οὐσιαστικὴ σημασία νὰ ἐνθαρρύνεται ἡ ἀνάπτυξη φιλικῶν σχέσεων ἀνάμεσα στὰ ἔθνη.

Ἐπειδὴ, μὲ τὸν καταστατικὸ Χάρτη, οἱ λαοὶ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν διακήρυξαν καὶ πάλι τὴν πίστη τους στὰ θεμελιακὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου, στὴν ἀξιοπρέπεια καὶ τὴν ἀξία τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητας, στὴν ἰσότητα δικαιωμάτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, καὶ διακήρυξαν πῶς εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ συντελέσουν στὴν κοινωνικὴ πρόοδο καὶ νὰ δημιουργήσουν καλύτερες συνθῆκες ζωῆς στὰ πλαίσια μιᾶς εὐρύτερης ἐλευθερίας.

Ἐπειδὴ τὰ κράτη μέλη ἀνέλαβαν τὴν ὑποχρέωση νὰ ἐξασφαλίσουν, σὲ συνεργασία μὲ τὸν Ὄργανισμὸ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, τὸν ἀποτελεσματικὸ σεβασμὸ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν θεμελιακῶν ἐλευθεριῶν σὲ ὅλο τὸν κόσμο.

Ἐπειδὴ ἡ ταυτότητα ἀντιλήψεων ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα καὶ τὶς ἐλευθερίες αὐτὲς ἔχει ἐξαιρετικὴ σημασία γιὰ νὰ ἐκπληρωθεῖ πέρα ὡς πέρα αὕτὴ ἡ ὑποχρέωση,

Ἡ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Διακηρύσσει ὅτι ἡ παρούσα Οἰκουμενικὴ Διακήρυξη τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου ἀποτελεῖ τὸ κοινὸ ἰδανικὸ στὸ ὁποῖο πρέπει νὰ κατατείνουν ὅλοι οἱ λαοὶ καὶ ὅλα τὰ ἔθνη, ἔτσι ὥστε κάθε ἄτομο καὶ κάθε ὄργανο τῆς κοινωνίας, μὲ τὴν Διακήρυξη αὕτὴ διαρκῶς στὴν σκέψη, νὰ καταβάλλει, μὲ τὴν διδασκαλία καὶ τὴν παιδεία, κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ ἀναπτυχθεῖ ὁ σεβασμὸς τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ἐλευθεριῶν αὐτῶν, καὶ νὰ ἐξασφαλιστεῖ προοδευτικὰ, μὲ ἐσωτερικὰ καὶ διεθνῇ μέσα, ἡ παγκόσμια καὶ ἀποτελεσματικὴ ἐφαρμογὴ τους, τόσο ἀνάμεσα στοὺς λαοὺς τῶν ἰδίων τῶν κρατῶν μελῶν ὅσο καὶ ἀνάμεσα στοὺς πληθυσμοὺς χωρῶν ποὺ βρίσκονται στὴν δικαιοδοσίᾳ τους.

ΑΡΘΡΟ 1

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι γεννιοῦνται ἐλεύθεροι καὶ ἴσοι στὴν ἀξιοπρέπεια καὶ τὰ δικαιώματα. Εἶναι προικισμένοι μὲ λογικὴ καὶ συνείδηση, καὶ ὀφείλουν νὰ συμπεριφέρονται μεταξύ τους μὲ πνεῦμα ἀδελφοσύνης.

ΑΡΘΡΟ 2

Κάθε άνθρωπος δικαιούται να έπικαλεϊται όλα τὰ δικαιώματα και όλες τις έλευθερίες που προκηρύσσει ή παρούσα Διακήρυξη, χωρίς καμία απολύτως διάκριση, είδικότερα ως προς την φυλή, τὸ χρώμα, τὸ φύλο, τὴν γλώσσα, τις θρησκείες, τις πολιτικές ή όποιεσδήποτε άλλες πεποιθήσεις, τὴν έθνική ή κοινωνική καταγωγή, τὴν περιουσία, τὴν γέννηση ή όποιαδήποτε άλλη κατάσταση.

Δέν θα μπορεί ακόμα να γίνεται καμία διάκριση εξαιτίας τοῦ πολιτικοῦ, νομικοῦ ή διεθνοῦς καθεστῶτος τῆς χώρας από τὴν όποία προέρχεται κανείς, είτε πρόκειται για χώρα ή έδαφική περιοχή ανεξάρτητη, ὑπό κηδεμονία ή ὑπεξουσία, ή που βρίσκεται ὑπό όποιονδήποτε άλλον περιορισμό κυριαρχίας.

ΑΡΘΡΟ 3

Κάθε άτομο έχει δικαίωμα στην ζωή, τὴν έλευθερία και τὴν προσωπική του ασφάλεια.

ΑΡΘΡΟ 4

Κανείς δέν έπιτρέπεται να ζεϊ ὑπό καθεστῶς δουλείας, όλικῆς ή μερικῆς. Ἡ δουλεία και τὸ δουλεμπόριο ὑπό όποιαδήποτε μορφή απαγορεύονται.

ΑΡΘΡΟ 5

Κανείς δέν έπιτρέπεται να ὑποβάλλεται σέ βασανιστήρια ούτε σέ ποινή ή μεταχείριση σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική.

ΑΡΘΡΟ 6

Καθένας, όπου και αν βρίσκεται, έχει δικαίωμα στην αναγνώριση τῆς νομικῆς του προσωπικότητας.

ΑΡΘΡΟ 7

Όλοι εἶναι ίσοι απέναντι στον νόμο και έχουν δικαίωμα σέ ίση προστασία τοῦ νόμου, χωρίς καμία απολύτως διάκριση. Όλοι έχουν δικαίωμα σέ ίση προστασία από κάθε διάκριση που θα παραβίαζε τὴν παρούσα Διακήρυξη και από κάθε πρόκληση για μιὰ τέτοια δυσμενή διάκριση.

ΑΡΘΡΟ 8

Καθένας έχει δικαίωμα να ασκεῖ αποτελεσματικά ένδικα μέσα στα αρμόδια έθνικά δικαστήρια κατά τῶν πράξεων που παραβιάζουν τὰ θεμελιακά δικαιώματα τὰ όποια τοῦ αναγνωρίζουν τὸ Σύνταγμα και ὁ νόμος.

ΑΡΘΡΟ 9

Κανείς δέν μπορεί να συλλαμβάνεται, να κρατεῖται ή να εξορίζεται αυθαίρετα.

ΑΡΘΡΟ 10

Καθένας έχει δικαίωμα, με πλήρη ισότητα, να εκδικάζεται ή ὑπόθεσή του δίκαια και δημόσια, από δικαστήριο ανεξάρτητο και άμερόληπτο, που θα αποφασίσει είτε για τὰ δικαιώματα και τις ὑποχρεώσεις του είτε, σέ περίπτωση ποινικῆς διαδικασίας, για τὸ βάσιμο τῆς κατηγορίας που στρέφεται έναντίον του.

ΑΡΘΡΟ 11

1. Κάθε κατηγορούμενος για ποινικὸ αδίκημα πρέπει να θεωρεῖται άθῶος, ὡσότου διαπιστωθεῖ ή ένοχή του σύμφωνα με τὸν νόμο, σέ ποινική δίκη, κατά τὴν όποία θα τοῦ έχουν εξασφαλιστεῖ όλες οι απαραίτητες για τὴν υπεράσπισή του έγγυήσεις.

2. Κανείς δεν θα καταδικάζεται για πράξεις ή παραλείψεις που, κατά τον χρόνο που τελέστηκαν, δεν συνιστούσαν αξιόποινo αδίκημα κατά τo έσωτερικό ή τo διεθνές δίκαιο. Επίσης, δεν επιβάλλεται ποινή βαρύτερη από εκείνη που ίσχυε κατά τον χρόνο που τελέστηκε ή αξιόποινη πράξη.

ΑΡΘΡΟ 12

Κανείς δεν επιτρέπεται να υποστεί αυθαίρετες επεμβάσεις στην ιδιωτική του ζωή, την οικογένεια, την κατοικία ή την αλληλογραφία του, ούτε προσβολές της τιμής και της υπόληψής του. Καθένας έχει τo δικαίωμα να τόν προστατεύουν οι νόμοι από επεμβάσεις και προσβολές αυτού τoυ είδους.

ΑΡΘΡΟ 13

1. Καθένας έχει τo δικαίωμα να κυκλοφορεί ελεύθερα και να εκλέγει τόν τόπο τής διαμονής του στο έσωτερικό ενός κράτους.

2. Καθένας έχει τo δικαίωμα να εγκαταλείπει οποιαδήποτε χώρα, ακόμα και τήν δική του, και να επιστρέφει σε αυτήν.

ΑΡΘΡΟ 14

1. Κάθε άτομο που καταδιώκεται έχει τo δικαίωμα να ζητά άσυλο και να τoυ παρέχεται άσυλο σε άλλες χώρες.

2. Τo δικαίωμα αυτό δεν μπορεί κανείς να τo επικαλεστεί, σε περίπτωση δίωξης για πραγματικό αδίκημα τoυ κοινού ποινικού δικαίου ή για ενέργειες αντίθετες πρoς τoύς σκοπούς και τis άρχes τoυ ΟΗΕ.

ΑΡΘΡΟ 15

1. Καθένας έχει τo δικαίωμα μιās ιθαγένειας.

2. Κανείς δεν μπορεί να στερηθεί αυθαίρετα τήν ιθαγένειά του ούτε τo δικαίωμα να αλλάξει ιθαγένεια.

ΑΡΘΡΟ 16

1. Από τήν στιγμή που θα φθάσουν σε ηλικία γάμου, o άνδρας και ή γυναίκα, χωρίς κανένα περιορισμό εξαιτίας τής φυλής, τής εθνικότητας ή τής θρησκείας, έχουν τo δικαίωμα να παντρεύονται και να ιδρύουν οικογένεια. Καί οι δύο έχουν ίσα δικαιώματα ως πρoς τόν γάμο, κατά τήν διάρκεια τoυ γάμου και κατά τήν διάλυσή του.

2. Γάμος δεν μπορεί να συναφθεί παρὰ μόνο με ελεύθερη και πλήρη συναίνεση τών μελλονύμφων.

3. Η οικογένεια είναι τo φυσικό και τo βασικό στοιχείο τής κοινωνίας και έχει τo δικαίωμα προστασίας από τήν κοινωνία και τo κράτος.

ΑΡΘΡΟ 17

1. Κάθε άτομο, μόνο του ή με άλλους μαζί, έχει τo δικαίωμα τής ιδιοκτησίας.

2. Κανείς δεν μπορεί να στερηθεί αυθαίρετα τήν ιδιοκτησία του.

ΑΡΘΡΟ 18

Κάθε άτομο έχει τo δικαίωμα τής ελευθερίας τής σκέψης, τής συνείδησης και τής θρησκείας. Στο δικαίωμα αυτό περιλαμβάνεται ή ελευθερία για τήν αλλαγή τής θρησκείας ή πεποιθήσεων, όπως και ή ελευθερία να εκδηλώνει κανείς τήν θρησκεία του ή τis θρησκευτικές του πεποιθήσεις, μόνος ή μαζί με άλλους, δημόσια ή ιδιωτικά, με τήν διδασκαλία, τήν άσκηση, τήν λατρεία και με τήν τέλεση θρησκευτικών τελετών.

ΑΡΘΡΟ 19

Καθένας έχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας τῆς γνώμης καὶ τῆς ἔκφρασης, ποὺ σημαίνει τὸ δικαίωμα νὰ μὴν ὑφίσταται δυσμενεῖς συνέπειες γιὰ τὶς γνώμες του, καὶ τὸ δικαίωμα νὰ ἀναζητεῖ, νὰ παίρνει καὶ νὰ διαδίδει πληροφορίες καὶ ἰδέες, μὲ ὁποιοδήποτε μέσο ἔκφρασης, καὶ ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμον.

ΑΡΘΡΟ 20

1. Καθένας έχει τὸ δικαίωμα νὰ συνέρχεται καὶ νὰ συνεταιρίζεται ἐλεύθερα καὶ γιὰ εἰρηνικοὺς σκοποὺς.
2. Κανείς δὲν μπορεῖ νὰ ὑποχρεωθεῖ νὰ συμμετέχει σὲ ὀρισμένο σωματεῖο.

ΑΡΘΡΟ 21

1. Καθένας έχει τὸ δικαίωμα νὰ συμμετέχει στὴν διακυβέρνηση τῆς χώρας του, ἄμεσα ἢ ἔμμεσα, μὲ ἀντιπροσώπους ἐλεύθερα ἐκλεγμένους.
2. Καθένας έχει τὸ δικαίωμα νὰ γίνεται δεκτός, ὑπὸ ἴσους ὅρους, στὶς δημόσιες ὑπηρεσίες τῆς χώρας του.
3. Ἡ λαϊκὴ θέληση εἶναι τὸ θεμέλιο τῆς κρατικῆς ἐξουσίας. Ἡ θέληση αὐτὴ πρέπει νὰ ἐκφράζεται μὲ τίμιες ἐκλογές, οἱ ὁποῖες πρέπει νὰ διεξάγονται περιοδικά, μὲ καθολικὴ, ἴση καὶ μυστικὴ ψηφοφορία, ἢ μὲ ἀντίστοιχη διαδικασία ποὺ νὰ ἐξασφαλίζει τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐκλογῆς.

ΑΡΘΡΟ 22

Κάθε ἄτομο, ὡς μέλος τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, ἔχει δικαίωμα κοινωνικῆς προστασίας. Ἡ κοινωνία, μὲ τὴν ἐθνικὴ πρωτοβουλία καὶ τὴν διεθνή συνεργασία, ἀνάλογα πάντα μὲ τὴν ὀργάνωση καὶ τὶς οἰκονομικὲς δυνατότητες κάθε κράτους, ἔχει χρέος νὰ τοῦ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἱκανοποίηση τῶν οἰκονομικῶν, κοινωνικῶν καὶ πολιτιστικῶν δικαιωμάτων ποὺ εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὴν ἀξιοπρέπεια καὶ τὴν ἐλεύθερη ἀνάπτυξη τῆς προσωπικότητάς του.

ΑΡΘΡΟ 23

1. Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐργάζεται καὶ νὰ ἐπιλέγει ἐλεύθερα τὸ ἐπάγγελμά του, νὰ ἔχει δίκαιες καὶ ικανοποιητικὲς συνθῆκες δουλειᾶς καὶ νὰ προστατεύεται ἀπὸ τὴν ἀνεργία.
2. Ὅλοι, χωρὶς καμία διάκριση, ἔχουν τὸ δικαίωμα ἴσης ἀμοιβῆς γιὰ ἴση ἐργασία.
3. Κάθε ἐργαζόμενος ἔχει δικαίωμα δίκαιης καὶ ικανοποιητικῆς ἀμοιβῆς, ποὺ νὰ ἐξασφαλίζει σὲ αὐτὸν καὶ τὴν οἰκογένειά του συνθῆκες ζωῆς ἀξίες στὴν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια. Ἡ ἀμοιβὴ τῆς ἐργασίας, ἂν ὑπάρχει, πρέπει νὰ συμπληρώνεται μὲ ἄλλα μέσα κοινωνικῆς προστασίας.
4. Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἰδρύει μαζί μὲ ἄλλους συνδικάτα καὶ νὰ συμμετέχει σὲ συνδικάτα γιὰ τὴν προάσπιση τῶν συμφερόντων του.

ΑΡΘΡΟ 24

Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα στὴν ἀνάπαυση, σὲ ἐλεύθερο χρόνο, καὶ ἰδιαίτερα, σὲ λογικὸ περιορισμὸ τοῦ χρόνου ἐργασίας καὶ σὲ περιοδικὰ ἄδειες μὲ πλήρεις ἀποδοχές.

ΑΡΘΡΟ 25

1. Καθένας ἔχει δικαίωμα σὲ ἓνα βιοτικὸ ἐπίπεδο ἱκανὸ νὰ ἐξασφαλίσῃ στὸν ἴδιο καὶ στὴν οἰκογένειά του ὑγείαν καὶ εὐημερίαν, καὶ εἰδικότερα τροφή, ρουχισμὸ, κατοικία, ἱατρικὴ περίθαλψη ὅπως καὶ τὶς ἀπαραίτητες κοινωνικὲς ὑπηρεσίες. Ἐχει ἀκόμα δικαίωμα σὲ ἀσφάλιση γιὰ τὴν ἀνεργία, τὴν ἀρρώστια,

τὴν ἀναπηρία, τὴν χρεία, τὴν γεροντικὴ ἡλικία, ὅπως καὶ γιὰ ὅλες τὶς ἄλλες περιπτώσεις ποὺ στερεῖται τὰ μέσα τῆς συντήρησής του, ἐξ αἰτίας περιστάσεων ἀνεξαρτήτων τῆς θέλησής του.

2. Ἡ μητρότητα καὶ ἡ παιδικὴ ἡλικία ἔχουν δικαίωμα εἰδικῆς μέριμνας καὶ περίθαλψης. Ὅλα τὰ παιδιά, ἀνεξάρτητα ἂν εἶναι νόμιμα ἢ ἐξώγαμα, ἀπολαμβάνουν τὴν ἴδια κοινωνικὴ προστασία.

ΑΡΘΡΟ 26

1. Καθένας ἔχει δικαίωμα στὴν ἐκπαίδευση. Ἡ ἐκπαίδευση πρέπει νὰ παρέχεται δωρεάν, τουλάχιστον στὴν στοιχειώδη καὶ βασικὴ βαθμίδα τῆς. Ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευση εἶναι ὑποχρεωτικὴ. Ἡ τεχνικὴ καὶ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευση πρέπει νὰ ἐξασφαλίζεται γιὰ ὅλους. Ἡ πρόσβαση στὴν ἀνώτατη παιδεία πρέπει νὰ εἶναι ἀνοικτὴ σὲ ὅλους, ὑπὸ ἴσους ὅρους, ἀνάλογα μὲ τὶς ικανότητές τους.

2. Ἡ ἐκπαίδευση πρέπει νὰ ἀποβλέπει στὴν πλήρη ἀνάπτυξη τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητας καὶ στὴν ἐνίσχυση τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ τῶν θεμελιακῶν ἐλευθεριῶν. Πρέπει νὰ προάγει τὴν κατανόηση, τὴν ἀνεκτικότητα καὶ τὴν φιλία ἀνάμεσα σὲ ὅλα τὰ ἔθνη καὶ σὲ ὅλες τὶς φυλές καὶ τὶς θρησκευτικὲς ομάδες, καὶ νὰ εὐνοεῖ τὴν ἀνάπτυξη τῶν δραστηριοτήτων τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν γιὰ τὴν διατήρηση τῆς εἰρήνης.

3. Οἱ γονεῖς ἔχουν, κατὰ προτεραιότητα, τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιλέγουν τὸ εἶδος τῆς παιδείας ποὺ θὰ δοθεῖ στὰ παιδιά τους.

ΑΡΘΡΟ 27

1. Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συμμετέχει ἐλεύθερα στὴν πνευματικὴ ζωὴ τῆς κοινότητας, νὰ χαίρεται τὶς καλὲς τέχνες καὶ νὰ μετέχει στὴν ἐπιστημονικὴ πρόοδο καὶ στὰ ἀγαθὰ τῆς.

2. Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προστατεύονται τὰ ἠθικὰ καὶ ὕλικά συμφέροντά του ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ κάθε εἶδους ἐπιστημονικὴ, λογοτεχνικὴ ἢ καλλιτεχνικὴ παραγωγὴ του.

ΑΡΘΡΟ 28

Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικρατεῖ μιὰ κοινωνικὴ καὶ διεθνὴς τάξη, μέσα στὴν ὁποία τὰ δικαιώματα καὶ οἱ ἐλευθερίες ποὺ προκηρύσσει ἡ παρούσα Διακήρυξη νὰ μποροῦν νὰ πραγματοποιῶνται σὲ ὅλη τους τὴν ἑκταση.

ΑΡΘΡΟ 29

1. Τὸ ἄτομο ἔχει καθήκοντα ἀπέναντι στὴν κοινότητα, μέσα στὰ πλαίσια τῆς ὁποίας καὶ μόνο εἶναι δυνατὴ ἡ ἐλεύθερη καὶ ὁλοκληρωμένη ἀνάπτυξη τῆς προσωπικότητάς του.

2. Στὴν ἄσκηση τῶν δικαιωμάτων του καὶ στὴν ἀπόλαυση τῶν ἐλευθεριῶν του κανεὶς δὲν ὑπόκειται παρὰ μόνο στοὺς περιορισμοὺς ποὺ ὀρίζονται ἀπὸ τοὺς νόμους, μὲ ἀποκλειστικὸ σκοπὸ νὰ ἐξασφαλίζεται ἡ ἀναγνώριση καὶ ὁ σεβασμὸς τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ἐλευθεριῶν τῶν ἄλλων, καὶ νὰ ικανοποιοῦνται οἱ δίκαιες ἀπαιτήσεις τῆς ἠθικῆς, τῆς δημόσιας τάξης καὶ τοῦ γενικοῦ καλοῦ, σὲ μιὰ δημοκρατικὴ κοινωνία.

3. Τὰ δικαιώματα αὐτὰ καὶ οἱ ἐλευθερίες δὲν μποροῦν, σὲ καμία περίπτωση, νὰ ἀσκοῦνται ἀντίθετα πρὸς τοὺς σκοποὺς καὶ τὶς ἀρχές τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν.

ΑΡΘΡΟ 30

Καμιὰ διάταξη τῆς παρούσας Διακήρυξης δὲν μπορεῖ νὰ ἐρμηνευθεῖ ὅτι παρέχει σὲ ἓνα κράτος, σὲ μιὰ ομάδα ἢ σὲ ἓνα ἄτομο ὁποιοδήποτε δικαίωμα νὰ ἐπιδίδεται σὲ ἐνέργειες ἢ νὰ ἐκτελεῖ πράξεις ποὺ ἀποβλέπουν στὴν ἄρνηση τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ἐλευθεριῶν ποὺ ἐξαγγέλλονται σὲ αὐτήν.